

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 21 grudnia 2016 r.

Poz. 4278

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.258.2016 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 16 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

Uchwałą Nr XXVI/281/2016 Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 14 listopada 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obszaru położonego w rejonie ul. Świętosława w Dębicy.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXVI/281/2016 z dnia 14 listopada 2016 r. Rada Miejska w Dębicy uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, obszaru położonego w rejonie ul. Świętosława w Dębicy.

Wskazać należy, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezspornym jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność. Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Wskazanie w powyższym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że przepis ten stanowi lex specialis wobec art. 91 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Oznacza to, że rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody albo orzeczenie sądu administracyjnego stwierdzające nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wydawane w przypadku zajścia co najmniej jednej z podstaw nieważności wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Przepis z art. 28 ust. 1 u.p.z.p., ustanawia zatem dwie przesłanki zgodności z prawem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: materialnoprawną – uwzględnienie zasad sporządzania planu; formalnoprawną – zachowanie procedury sporządzania planu oraz właściwości organów w tym zakresie (tak NSA w wyroku z dnia 11 września 2008 r. II OSK 215/08).

W przedmiotowej uchwale stwierdzono następujące nieprawidłowości.

Ustalenia szczegółowe uchwały dla poszczególnych terenów, dotyczące warunków scalania i podziału nieruchomości, zawarte między innymi § 16 pkt 3, § 18 pkt 3, § 19 pkt 3 itp., są niekompletne, nie spełniają wymogów wynikających z przepisu § 4 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego w dalszej części opinii rozporządzeniem, gdyż nie określają kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

Ponadto w § 19 pkt 5 lit. f dla terenu oznaczonego symbolem 6P ustalono obsługę komunikacyjną z drogi oznaczonej symbolem 5KDD, natomiast z rysunku planu, stanowiącego załącznik nr 1 do przedmiotowej uchwały, wynika, iż teren 6P nie przylega do drogi 5KDD, nie wiadomo więc w jaki sposób (przez jakie tereny) ma odbywać się ustalona obsługa komunikacyjna.

Brak jest również przepisów normujących przepisy uchwały Nr XXXIX/583/09 Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 28 grudnia 2009 r., w sprawie „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 2/2006 Miasta Dębica, obszar w obrębie ul. Mościckiego w Dębicy, w kontekście utraty mocy obowiązującej części jego ustaleń; obowiązek przedmiotowych regulacji wynika z § 39 oraz § 83 pkt 2 ww. rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Stosownie do przepisów art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z póź. zm.), utrata mocy obowiązującego planu spowoduje niemożliwość jego stosowania w zakresie obsługi komunikacyjnej części terenów zabudowy mieszkaniowej oraz fragmentu drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 8KDw.

Zwrócić zatem należy uwagę, że uchwała narusza zasady i tryb sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn.akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania” miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń a także standardów dokumentacji planistycznej.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak na wstępie.

Wobec powyższego należało stwierdzić, iż przedmiotowa uchwała narusza wskazane w uzasadnieniu obowiązujące przepisy prawa, dlatego też nie można uznać, że kwestionowane zapisy powyższej uchwały są zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym, a co czyni zasadnym stwierdzenie w części jej nieważności.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

**z up. Wojewody Podkarpackiego
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak